

re at tage ny jord i brug og lægge nye virksomheder uden for byerne? Det er jeg helt uenig i.

Det er netop det spændende, der sker i alle Europas byer i øjeblikket, dér, hvor man har styr på tingene. Man genbruger de gamle industriområder, genbruger den infrastruktur, der er, løser de problemer, der er med forurenede jord osv., og får en byfortætning, der giver mindre transportarbejde, mindre forurening og en mere tilfredsstillende erhvervsudvikling. Vi ved, at ikke mindst IT-branchen m.fl. er glade for den udvikling.

Vi har af mange grunde brug for at fortætte og ikke at sprede byvæksten i vores samfund. Hr. Glerup nævnte, hvordan eksempelvis biltransportarbejdet pr. dansker havde udviklet sig fra 1980. Jeg tror, han sagde, at vi i 1980 kørte 7.000 km, og det er steget til 11.000 km i dag. Noget af det er selvfølgelig overflødig kørsel, hvis det lykkes os at fortætte byvæksten mere.

Jeg noterede mig også, at fru Henriette Kjær ikke deltog i hr. Hans Christian Schmidts angreb på detailhandelslovgivningen, som jeg jo tror, at vi i det store og hele har arbejdet os hen mod en enighed om.

Socialistisk Folkeparti støttede generelt set redegørelsen. Derfor er det uretfærdigt, jeg ikke siger mere til det indlæg. Men jeg vil dog gerne understrege én ting, og det er, at det er rigtigt, at centerbegrebet i fremtiden bliver et andet end det centerbegreb, vi har kendt indtil nu. Der ligger med den rigtige anvendelse af den ny teknologi nogle muligheder, som vi bestemt ikke må undervurdere.

Det andet synspunkt, som jeg gerne vil give min tilslutning til, er, at der er meget store forskelle fortsat – urimeligt store forskelle i levevilkår og levebetingelser i det danske samfund. Der er meget, meget store forskelle. Vi har, som hr. Ole M. Nielsen også var inde på, egne i det her land, som er blevet ladet tilbage i udviklingen, og hvor det må være en fælles bestræbelse at skabe rammer, så de kan komme med.

Vi ønsker ikke at leve i et skævt Danmark forstået på den måde, at der på alle måder er områder i kraftig vækst, og så andre områder, som sygner hen. Det er ikke den danske tankegang.

Hr. Fauerholdt var inde på spørgsmålet om, hvorvidt der er tilstrækkelig elastik i planlægningen. Er der ét ord, jeg først og fremmest tænker på, når jeg tænker på dansk planlægning, så er det elastik. Det er ikke for at kritisere

skribenterne bag landsplanredegørelsen, men der er ingen, der kan klage over mangel på elastik i de formuleringer, der er set her.

Vi har et plansystem, hvor vi har nogle overordnede synspunkter. Nogle fastlægger vi her i Folketinget, nogle diskuterer vi os frem til. Der er meget, vi ønsker på miljøområdet, på energiområdet, på erhvervsområdet, på transportområdet. Det er vores overordnede ønsker. Og så møder de den lokale planlægning med kommuneplaner og regionsplaner, og så er der en dialog, og så prøver man at finde en løsning. Det gør, at vi kan bevare initiativet lokalt, men at det selvfølgelig, fordi vi må tage hensyn til hinanden og ikke bare kan leve i et samfund, hvor vi blæser på naboerne, må være under hensyntagen til nogle overordnede rammer.

Tag ikke fejl af, at når man spørger befolkningen, så vil de have en mere restriktiv planlægning end den, vi står for. Overalt hører jeg, at man siger: Hvorfor har I tilladt det, og hvorfor har I tilladt det, og hvorfor skrider I ikke ind osv.? Vi har f.eks. et stort kontorbyggeri i Århus, hvor lokalbefolkningen – det er min egen kreds, det tror jeg, at fru Henriette Kjær vil kunne bekræfte, Prismehuset tror jeg kontorbyggeriet hedder – er rasende, men jeg har måttet afvise at gå ind i det. Jeg kan ikke blande mig i det. Der foreligger en lokalplan, og den er vedtaget på den rigtige måde, og så må det være den lokale befolkning, der i givet fald, hvis der skal placeres et ansvar, gør det lokalt, og ikke i forhold til os. Så hr. Fauerholdt skal ikke være nervøs. Man skal altså ikke lytte til al retorikken. Vi har masser, masser, masser af elastik i den centrale planlægning.

Så sagde hr. Fauerholdt noget om trafik osv., som jeg ikke tror, jeg er så uenig med ham i.

Hr. Søren Kolstrup har en række ideer, som jeg synes er spændende. Hvordan kan vi bruge miljø som løftestang for en mere afbalanceret udvikling herhjemme? Hvordan kan vi bruge det økologiske jordbrug? Hvordan kan vi gøre den offentlige transport mere smidig, mere fleksibel? Alt sammen synspunkter, som jeg er enig med ham i.

Hr. Kolstrup var også inde på at tale om centralisme. Hvem har været de største centralister? Jamen hvem er det, der virkelig har flyttet virksomheder ud af landdistrikterne og koncentreret dem? Ja, det er jo mejerierne, slagterierne, osv. Hvis man tror, det er fæle socialisters værk, centralister, folk, der har været på de forkerte partiskoler, så tror jeg, man tager fejl. Det